

2006. május 18., csütörtök

P6_TA(2006)0220

Jelentés az emberi jogok 2005-ös világbeli helyzetéről szóló éves jelentésről és az EU ezzel kapcsolatos politikájáról**Az Európai Parlament állásfoglalása az emberi jogok helyzete a világban című 2005-ös éves jelentésről és az EU ezzel kapcsolatos politikájáról (2005/2203(INI))***Az Európai Parlament,*

- tekintettel az EU az emberi jogokról szóló hetedik éves jelentésére (2005) ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3., 6., 11., 13. és 19. cikkére és az EK-Szerződés 177. és 300. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és valamennyi vonatkozó nemzetközi emberi jogi eszközre ⁽²⁾,
- tekintettel a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ENSZ Alapokmányára,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság római statútumának 2002. július 1-jei hatályba lépésére, és az Európai Parlament Nemzetközi Büntetőbírósághoz kapcsolódó állásfoglalásaira ⁽³⁾,
- tekintettel az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményére és az emberkereskedelemről szóló 2005. évi cselekvési tervre, amelyet a Tanács és a Bizottság a hágai programmal összhangban alakított ki és fogadott el,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez csatolt, a halálbüntetés feltétel nélküli eltörléséről szóló 13. sz. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára ⁽⁴⁾,
- tekintettel az AKCS-EU partnerségi megállapodásra ⁽⁵⁾ és ennek közelmúltbeli, 2005. évi felülvizsgálatára ⁽⁶⁾,
- tekintettel az emberi jogok helyzetéről a világban szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának 61. genfi ülésén (2005. március 14. – április 22.) megfogalmazott, az EU prioritásairól és ajánlásairól szóló 2005. február 24-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Unió szerződéseiben található emberi jogi és demokráciazáradékokról szóló 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az emberi jogokkal kapcsolatban elfogadott valamennyi sürgősségi állásfoglalására,
- tekintettel „Az Euro-Mediterrán Partnerség tizedik évfordulója: a következő öt év kihívásaira választ adó munkaprogram” című bizottsági közleményre (COM(2005)0139),
- tekintettel az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés állásfoglalásaira, különösen a 2005. november 21-én Rabatban megszavazott állásfoglalásra,
- tekintettel az Európai Unió fegyver kivételre vonatkozó magatartási kódexéről szóló hatodik tanácsi éves jelentésről szóló 2005. november 17-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a 2005 decemberében megrendezett EU emberi jogi vitafórum következtetéseire,

⁽¹⁾ 12416/05. sz. tanácsi dokumentum.

⁽²⁾ Megjegyzés: e szövegekhez lásd a Külügyi Bizottság A6-0158/2006. számú jelentésének mellékletében foglalt táblázatot.

⁽³⁾ HL C 379., 1998.12.7., 265. o.; HL C 262., 2001.9.18., 262. o.; HL C 293. E, 2002.11.28., 88. o.; HL C 271. E, 2003.11.12., 576. o.

⁽⁴⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁶⁾ HL L 287., 2005.10.28., 4. o.

⁽⁷⁾ HL C 304., 2005.12.1., 375. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0056.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0436.

2006. május 18., csütörtök

- tekintettel az Egyesült Nemzetek kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményére,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0158/2006),

A. mivel ez az állásfoglalás az Európai Unió intézményeinek az Európai Unióban és azon kívül folytatott emberi jogi tevékenységeiről nyújt általános áttekintést,

B. mivel ezen állásfoglalás célja a Bizottság, a Tanács és a Parlament átfogó, emberi jogokhoz kapcsolódó fellépéseivel kapcsolatos vizsgálat, értékelés és adott esetben építő jellegű kritika megfogalmazása,

1. üdvözli, hogy az EU világszerte egyre aktívabb szerepet játszik az emberi jogok globális javítása területén; úgy ítéli meg, hogy az EU legutóbbi, 25 tagúvá való bővítése, amely 457 millió lakost jelent (és amelyet nemsokára követ Bulgária és Románia csatlakozása), fokozta az EU globális jelentőségét, és ezáltal megnövelte súlyát a nemzetközi emberi jogi politika területén;

2. úgy ítéli meg, hogy az emberi jogok előmozdításának támogatására irányuló fellépések élénk jellege ellenére e fellépések elsősorban egyedi és egyszeri esetekre korlátozódnak, és az Európai Unió nem képes a harmadik országok emberi jogi kérdéseivel folyamatosan és módszeresen foglalkozni, sem pedig az emberi jogokat általánosan érvényesíteni az ilyen harmadik országokra irányuló uniós kereskedelmi, fejlesztési és egyéb külső politikái tekintetében;

3. hangsúlyozza, hogy valamennyi tagállamnak közös, következetes és átlátható politikát kell megvalósítania az olyan harmadik országokkal folytatott kétoldalú kapcsolataiban, amelyekben kedvezőtlen az emberi jogi helyzet, és felhívja a tagállamokat, hogy az EU közös álláspontjával összhangban irányítsák kétoldalú kapcsolataikat ezen országokkal;

4. alapvető fontosságúnak tartja, hogy az Európai Unió létrehozza azon szabályok és intézmények egységes keretrendszerét, amelyek jogilag kötelező erővel ruházzák fel az alapjogi chartát, biztosítják az emberi jogok európai egyezményében előírt rendszereknek való megfelelést, és megteremtik az európai egységfront alapját a jogok globális kultúrájáért vívott harcban; felhívja az európai politikai intézményeket, hogy e célok támogatása érdekében szabadítsák fel erőforrásaikat;

A Tanács éves jelentése

5. hangsúlyozza, hogy az EU emberi jogokról szóló éves jelentése rendkívül fontos szerepet tölt be az emberi jogokhoz kapcsolódó témák általános tudatosításának növelésében;

6. kiemelten üdvözli a Tanács 2005. évi jelentéséről a 2005. évi decemberi plenáris ülésen, a Parlament Szaharov-díjának éves átadásával párhuzamosan tartott nyilvános előadását, amely díjat a gondolkodás szabadságának védelméért három nyertes kapott meg közösen: a Nők fehérben mozgalom, a Riporterek határok nélkül szervezet és Hauwa Ibrahim; reméli, hogy ez a gyakorlat a jövőben sem szakad meg, és az Európai Parlament decemberi plenáris ülése az EU emberi jogi tevékenységének középpontjává válhat;

7. üdvözli a jelentés világosabb és tömörebb szerkezetét; kéri azonban a Tanácsot, hogy továbbra is összpontosítson az EU harmadik országokban alkalmazott eszközeinek és ezen országokban tett kezdeményezéseinek értékelésére, kezelje az e területen elért eredményeket, és az ilyen jellegű munka világos módszereinek meghatározása mellett jelentésébe foglaljon bele az abban szereplő tevékenységekről szóló hatástanulmányokat, illetve az elkövetkező évekre kitűzött legfontosabb célok stratégiai elemzését;

8. pozitív fejleménynek tekinti, hogy a Tanács jelentése első alkalommal igyekszik érvényre juttatni az Európai Parlament fellépéseit, felkéri azonban a következő finn elnökséget, hogy az EU nyolcadik emberi jogokról szóló éves jelentése kidolgozásakor folytasson aktív konzultációt az Európai Parlamenttel, tegyen jelentést arról, hogy a Parlament ajánlásait milyen módon vették figyelembe a Bizottság és a Tanács munkája során, és alapvető elemként biztosítson szerepet megfelelő módon a Parlament számára a jelentés elkészítésekor annak érdekében, hogy a végső változat valóban megpróbálja tükrözni a Tanács, a Bizottság és a Parlament véleményét; úgy ítéli meg, hogy a Parlamentnek továbbra is el kell készítenie saját jelentését az EU emberi jogi politikájának értékelése és parlamenti ellenőrző szerepének gyakorlása érdekében;

2006. május 18., csütörtök

9. javasolja, hogy az emberi jogokról szóló következő jelentéseinek kidolgozásakor a Tanács alapvető prioritása az EU iránymutatásainak elemzése és végrehajtása, valamint az egyes iránymutatások hatásvizsgálatának elkészítése legyen, amelynek keretében mérlegelik, hogy az iránymutatások milyen hatékonyan járultak hozzá a harmadik országokban a változásokhoz;

10. kéri, hogy a jövőben az emberi jogokról szóló éves jelentések elemezzék, hogy az emberi jogok hogyan nyilvánulnak meg más uniós politikák – például a fejlesztési és kereskedelmi politika – külső dimenzióiban, ideértve a jelentéstételt arról, hogy az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó záradékokat az EU milyen mértékben használja fel a harmadik országokkal folytatott kapcsolataiban; ezzel kapcsolatban azt is kéri, hogy a Parlament említett 2006. február 14-i állásfoglalásának megfelelően az emberi jogokról szóló következő éves jelentésekben értékeljék az EU-megállapodások emberi jogokra és demokráciára vonatkozó záradékainak tényleges betartását;

Az Európai Unió tevékenységei a két elnökség alatt

11. üdvözli a luxemburgi és a brit elnökség együttműködésre irányuló megközelítését, és reméli, hogy a közös éves program elfogadása révén azt az osztrák és a finn elnökség is tovább folytatja majd; úgy ítéli meg, hogy az ilyen jellegű együttműködésnek javítania kell az EU fellépésének összehangolását és következetességét, és reméli, hogy ez a tendencia a jövőben is folytatódni fog és még jobban kiteljesedik;

12. üdvözli a luxemburgi és brit elnökség által az EU-iránymutatások hatékonyabb végrehajtására irányuló módszerek és kritériumok kialakítására tett erőfeszítéseket és kötelezettségvállalásokat, ideértve a harmadik országokkal való kapcsolatokban tett diplomáciai lépéseket is; hangsúlyozza az EU-missziók és a Bizottság küldöttségei vezetői által helyi szinten végrehajtott fellépések rendszerező összegyűjtésére szolgáló különleges mechanizmusok kialakításának fontosságát, amelyekben keresztül meghatározhatók a helyi végrehajtás „jó és rossz gyakorlatjai”, és lehetővé válik a helyi végrehajtás értékelése;

13. üdvözli a luxemburgi elnökség kezdeményezését, amely a korlátozottan rendelkezésre álló erőforrások problémáját a terhek megosztása, a korai tárgyalások, az erőforrások összevonása és bizonyos esetekben a tagállamokból álló, nem hivatalos trojkák révén oldja meg; felhívja a Tanácsot, hogy más elnökségek idején is ezt a megközelítést alkalmazza;

14. nagyra értékeli – a halálbüntetésről szóló EU-iránymutatásokkal összhangban – a brit elnökség halálbüntetésre vonatkozó megközelítését, amely diplomáciai lépéseket alkalmazott azokban az országokban, ahol a halálbüntetésre vonatkozó moratórium de jure vagy de facto feloldása fenyegetett, vagy ahol a moratórium bevezetéséhez vezető, belső lépéseket fontolgattak; kéri az osztrák elnökséget és valamennyi jövőbeni elnökséget, hogy kövessék a rendszeres diplomáciai lépések példáját az ilyen országok vonatkozásában; kéri, hogy minden elnökség megfelelően kövesse nyomon a korábban foganatosított diplomáciai lépéseket; felhívja a Bizottságot, hogy utasítsa a halálbüntetést alkalmazó harmadik országokban működő delegációit, hogy támogassák a Tanácsnak a moratórium biztosítására irányuló lépéseit és fokozzák erőfeszítéseiket a halálra ítélt európai állampolgárok ügyeiben; üdvözli az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés Rabatban, 2005. november 21-én elfogadott állásfoglalását, amely felhívja a barcelonai folyamat partnerországait a halálbüntetésre vonatkozó moratórium támogatására;

15. üdvözli, hogy a brit elnökség a Törökországgal és Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások, a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság jelöltségéről folytatott tárgyalások, valamint a Bosznia és Hercegovinával és Szerbia és Montenegróval a stabilitási és társulási megállapodásokról szóló tárgyalások megkezdése során prioritást biztosított az emberi jogoknak való megfelelésnek; kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy tényleges előrehaladás történjék a tagjelölt országokban az emberi jogok terén, különös tekintettel a kisebbségek, a vallási szabadság, a szólásszabadság, a kitelepített és menekült lakosság, a mentális problémákkal és/vagy fogyatékkal élők védelmére és a nemzetközi igazságszolgáltatással való együttműködésre, az európai alapelvekkel és a közösségi vívmányokkal összhangban; kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy elsődleges fontosságú elemként foglalja bele a jelölt országokkal és a stabilitási és társulási folyamatban résztvevő országokkal folytatott szerződéses kapcsolatokba az ENSZ egyezményeinek való megfelelést; hangsúlyozza a társulási és csatlakozási folyamat hozzájárulását a szükséges emberi jogi reformok végrehajtásához;

2006. május 18., csütörtök

16. jóváhagyóan megjegyzi, hogy az emberkereskedelem elleni küzdelmet a Tanács elnökségei kiemelt feladatának tekinti; sürgeti az EU-t, hogy ennek az egyre terjedő jelenség leküzdésének érdekében fogadjon el integrált, az emberi jogokra összpontosító megközelítést;

17. üdvözli, hogy a brit elnökség kiemelkedő emberi jogi témája a szólásszabadság volt; aggodalommal tölti el, hogy világszerte, valamint különösen Kínában, Fehéroroszországban, Kubában és Észak-Koreában nagyszámú újságírókat ítélik el a köztisztviselők és politikusok állítólagos rágalmozásáért; kéri a Tanácsot, hogy első lépésként álljon ki az ilyen jellegű bebörtönzések elleni világméretű moratórium mellett; hangsúlyozza azonban, hogy a szólásszabadság nem zárja ki a különböző kultúrák közötti kölcsönös tiszteletet és megértést;

18. csalódottságának ad hangot, hogy a brit elnökség elmulasztotta megszervezni a népiirtással, emberiség ellen elkövetett bűncselekménnyel és háborús bűnökkel foglalkozó kapcsolattartó pontok EU-hálózatának ⁽¹⁾ harmadik ülését, amely felbecsülhetetlen eszközt jelent a tagállamok közötti együttműködés fokozásához a nemzetközi bűncselekményekkel kapcsolatos nemzeti szintű nyomozások és büntetőeljárások terén;

A Tanács és a Bizottság nemzetközi fórumokon folytatott emberi jogi tevékenysége

19. üdvözli az EU-nak és tagállamainak 2005. folyamán tanúsított aktív részvételét az emberi jogok kérdésköréhez kapcsolódó különböző nemzetközi fórumokon, köztük az ENSZ Emberi Jogi Bizottságában (UNCHR), az ENSZ Közgyűlésén, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Miniszteri Tanácsában, az Európa Tanácsban és a WTO Miniszteri Tanácsában;

20. nagyra értékeli az EU-elnökség és a Tanács eredményorientált megközelítését az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának 61. ülésén; e tekintetben üdvözli, hogy az EU kiemelkedő szerepet játszott a Kongói Demokratikus Köztársaság, Nepál, Észak-Korea, Szudán, Üzbegisztán és Türkmenisztán területén az emberi jogokra, a terrorizmus elleni harcra, valamint a munkán és leszármazáson alapuló megkülönböztetésre vonatkozó alapelveket és iránymutatásokat kidolgozó különleges előadók kijelölésére irányuló, kritikus és építő állásfoglalások kialakításában; ugyancsak üdvözli a munkában érvényesülő emberi jogi normák megerősítéséhez hozzájáruló különleges képviselő kinevezésének támogatását;

21. emlékezteti azonban a Tanácsot említett 2005. február 24-i állásfoglalására, amelyben az EU-t bizonyos elsőbbséget élvező ügyekben történő állásfoglalásra hívta fel; különösen sajnálja, hogy az EU visszautasította a Kínában, Zimbabweben és Csecsenföldön tapasztalható emberi jogi visszaélésekről szóló állásfoglalások támogatását; e tekintetben emlékeztet a Tanács által az EU emberi jogi párbeszédre vonatkozó iránymutatásai összefüggésében tett kötelezettségvállalásaira, amelyek egyértelműen kimondják, hogy egy harmadik országgal folytatott emberi jogi párbeszéd nem akadályozhatja a Tanácsot abban, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában állásfoglalást támogasson az adott országgal kapcsolatosan; ebben az összefüggésben figyelembe veszi továbbá azt a 2005-ös jelentésben található kijelentést, amely szerint az afrikai csoport kifejezetten nem mutatott hajlandóságot az együttműködésre bizonyos afrikai országok emberi jogi helyzetének megtárgyalásakor az ENSZ Közgyűlése harmadik bizottságának eljárása alatt; felhívja ezért a Bizottságot és a Tanácsot, hogy minden rendelkezésükre eszközt vessenek be az afrikai csoport meggyőzésére, hogy az a jövőben működjön együtt az ENSZ Közgyűlésével a párbeszédben való részvétellel és az érintett afrikai országokról való információk biztosítása révén, különös tekintettel azokra, amelyekkel az AKCS-EU megállapodás 96. cikke értelmében felfüggesztették az AKCS-EU-együttműködést, vagy amelyekkel a megállapodás 8. cikke szerinti politikai párbeszéd folyik; javasolja, hogy az Európai Parlament, amikor a jövőben állásfoglalásra irányuló javaslatot terjeszt be a Tanácsnak, azt korlátozza a leginkább aggasztó országokra, és hogy fokozza a Tanács ez irányú munkájának támogatását;

22. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek jelentős erőfeszítéseket annak érdekében, hogy folyamatosan összekapcsolják a nemzetközi fórumokon folytatott megbeszéléseiket az Európai Unió kétoldalú politikai párbeszédeivel, fejlesztési és kereskedelmi politikáival, és hogy kerüljék el azt a jelenlegi helyzetet, amikor az EU nemzetközi fórumokon tett emberi jogi kezdeményezéseit ellenző országok ezt anélkül tehetik, hogy bármilyen hátrányos következménnyel kellene számolniuk a kétoldalú kapcsolatokban;

23. külön emlékezteti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a legtöbb emberi jogi visszaélés lehetetlen lenne olyan országokban, amelyek erős hagyományokkal rendelkeznek a szólás- és sajtószabadság terén; ezért felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a politikai párbeszéd keretében – ahogy a fejlesztési és kereskedelmi politika esetében is – helyezze a lehető legnagyobb hangsúlyt ezekre a kulcsfontosságú kérdésekre;

(¹) 2003. június 18-i 2003/659/IB tanácsi határozat (HL L 245., 2003.9.29., 44. o.).

2006. május 18., csütörtök

24. üdvözlí, hogy a Tanács lankadatlanul támogatja egy erős, erélyes és hatékony ENSZ Emberi Jogi Tanács létrehozását, amelyet a következők jellemeznének: állandó testület, amelynek elegendő számú és megfelelő hosszúságú ülése van ahhoz, hogy megfelelően el tudja látni mandátumát, amely képes sürgős helyzetekben választ adni, és megtartja a különleges eljárások rendszerét, valamint – a nem kormányzati szervezetek bizottságának reformjával – lehetővé teszi a nem kormányzati szervezetek erőteljes független jelenlétét; kéri a Tanácsot, hogy továbbra is lépjen fel az új ENSZ Emberi Jogi Tanács tagságára vonatkozó normák meghatározásában, beleértve a tagok abszolút többségének közvetlen vagy egyéni szavazataira épülő választási eljárásokat, és ezek révén igyekezzen garantálni a jövőbeli testület hitelességét és hatékonyságát; ezzel összefüggésben aggasztja, hogy olyan országok is bekerültek az ENSZ Emberi Jogi Tanácsába, amelyek nem mindig tartották tiszteletben az emberi jogokat, és ezért hangsúlyozza, hogy fontos volna egy egyetemes „szakértői értékelés” létrehozása az emberi jogok helyzetének és a nemzetközi egyezmények és normák minden országban történő végrehajtásának ellenőrzése céljából; sajnálja, hogy úgy tűnik, 2005 utolsó hónapjaiban a tárgyalások során az ENSZ tagjainak egy kis csoportja – olyan országok, amelyek nem rendelkeznek makulátlan múlttal az emberi jogok területén – sikeresen kijátszhatta az EU tagállamait; ennek ellenére üdvözlí a New York-i végső megállapodást, és várakozással tekint az erős és hatékony EU-s képviselő elé a jóváhagyott ENSZ Emberi Jogi Tanácsban;

25. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy módszeresen emeljen kifogást, ha olyan országokra ruháznák az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának elnökségét, amelyek nem tartják tiszteletben az emberi jogokat;

26. kéri a Tanács és a Bizottság további támogatását a fogyatékkal élők jogairól szóló, javasolt ENSZ egyezmény mielőbbi elfogadásához; üdvözlí az ad hoc bizottság hetedik ülésének eredményét, beleértve a fogyatékkal élők elleni erőszakkal, a komplex függőségi szükségletekkel élők emberi jogaival és a siketeknek a jelnyelv használatához való jogával kapcsolatos szöveg tervezetének megerősítéséről; felhívja a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot a fogyatékkal élőkkel való gondatlan bánásmóddal kapcsolatos meglévő szövegtervezet és végrehajtása további megerősítésének támogatására; felhív a fejlődő országokban élő fogyatékkal élők támogatását célzó nemzetközi együttműködéssel kapcsolatos jelenlegi erőfeszítések, valamint az egyéni panaszok befogadására és kezelésére képes, erős és hatékony ellenőrzési és végrehajtási mechanizmusok támogatására;

27. összességében úgy ítéli meg, hogy az EU emberi jogokkal kapcsolatos ENSZ-en belüli fellépései túlságosan befelé fordulók; kéri a Tanácsot, hogy igyekezzen felgyorsítani a konzultációs eljárást, ezzel több időt adva a nem uniós partnerekkel folytatott konzultációra; kéri a Tanácsot, hogy gondolja át, miként nyújthatna az emberi jogi munkacsoportja (COHOM) csupán tárgyalási keretet az EU nemzetközi fórumokon résztvevő képviselőinek, illetve hogyan ruházhatná fel e képviselőket szükség szerint eseti döntéshozatali jogokkal;

28. üdvözlí, hogy az Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) ülésein az EU általában erélyes álláspontot képvisel a szakszervezetek jogairól és a munkavállalók alapvető emberi jogairól szóló vitákon, így a luxemburgi elnökség alatt is, amikor az EU tartotta szilárd álláspontját a kolumbiai szakszervezeti tagok emberi jogainak állítólagos megsértését illetően, és ez később, 2005 júniusában, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia ülésén az EU keményhangú beadványában is megfogalmazódott; ebben az összefüggésben meglepetését fejezi ki, hogy olyan országot választhattak az ILO irányító testületébe, mint Fehéroroszország, annak ellenére, hogy Fehéroroszország szabad szakszervezetekkel nem rendelkezik, nem demokrácia és négy jelentős uniós tagállam is állandó tagja az irányító testületnek; kéri a Tanácsot, hogy adjon magyarázatot a fenti választást megelőző diplomáciai lépéseire és fejtse ki, fontolóra vette-e a fehérorosz tagság ellenzését; fenntartja, hogy alapvető fontosságú a harmadik országok sebezhető szektorainak védelmét célzó, az EU által támogatott különleges programok megerősítése;

29. elismerését fejezi ki a Tanács és a Bizottság jelentős diplomáciai sikeréért, amellyel elérték, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa a szudáni Darfur ügyét beterjesztette a Nemzetközi Büntetőbírósághoz, ahogyan azt a Parlament a 2004. szeptember 16-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ szorgalmazta; aggodalommal tölti el azonban az egyre rosszabb darfuri biztonsági helyzet; azonnali cselekvésre hívja fel a nemzetközi közösséget, az ENSZ-et, a Tanácsot és a Bizottságot az erőszak megállítása és az Afrikai Uniónak jelentős támogatás,

(1) HL C 140. E, 2005.6.9., 153. o.

2006. május 18., csütörtök

valamint az érintett lakosság számára megfelelő szintű humanitárius segély biztosítása érdekében; ösztönzi az előrelépést a katonaságnál vagy a szudáni kormány civil hierarchiájában magas rangú pozíciót betöltők ellen, az e tekintetben elkövetett bűnök miatt – különösen a nők megerősökölését háborús fegyverként való felhasználás miatt – folytatott büntetőeljárásokban; sürgeti, hogy az EU aktívan támogassa a jelenlegi afrikai uniós misszió teljes értékű ENSZ békefenntartó misszióvá való átalakulását a régió fokozott biztonságának szavatolása érdekében; sürgeti, hogy az EU továbbra is támogassa az átfogó békemegállapodásnak az egyes részes felek közötti végrehajtását;

30. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az EU Nemzetközi Büntetőbíróságról és a cselekvési tervről szóló tanácsi közös állásponttal összhangban továbbra is tegyen meg minden erőfeszítést a Római Statútum egyetemes ratifikálásának elősegítése és a Nemzetközi Büntetőbíróság végrehajtási jogszabályainak elfogadása érdekében; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ebben az összefüggésben kettőzze meg erőfeszítéseit az Egyesült Államokkal kapcsolatos diplomáciai lépései során, amely az EU kulcsfontosságú partnere a terrorizmus elleni harcban; felkéri valamennyi EU-elnökséget, hogy tegyen jelentést a Parlamentnek a közös álláspont alapján végrehajtott intézkedésekről;

31. üdvözlöi, hogy az AKCS-EU Partnerségi Megállapodás közelmúltbeli módosítását követően az EU és AKCS országok közötti együttműködés céljai közé beemelték a béke és a nemzetközi igazságszolgáltatás előmozdítását és megerősítését, ezáltal tiszteletben tartva a Római Statútumot; ezért sajnálja, hogy a 2005. szeptemberi végleges ENSZ-dokumentumban nem tesznek említést a Nemzetközi Büntetőbíróságról; üdvözlöi azt a tényt, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróságra való hivatkozást beépítették több európai szomszédsági cselekvési tervbe, azaz az Ukrajnára és Moldovára vonatkozó tervekbe, valamint az Azerbajdzsánról, Libanonról és Grúziáról szóló cselekvési terv tervezetébe; kéri az EU-t és tagállamait, hogy valahányszor alkalmuk nyílik rá, erősítsék meg a Nemzetközi Büntetőbíróság iránti elkötelezettségüket;

32. felhívja az Amerikai Egyesült Államok kormányát és a Kongresszust, hogy hagyjon fel a Nemzetközi Büntetőbíróság létrehozásáról szóló Római Statútum késleltetésével, és ratifikálja azt; úgy ítéli meg, hogy az Egyesült Államok ebben a kérdésben nem élvezhet jogi mentességet; elítéli azt, hogy bizonyos országok, köztük több EU-tagállam, „kétoldalú megállapodásokat” kötött az Egyesült Államokkal, amelyek lényegében büntetlenséget biztosítanak az Egyesült Államok katonáinak;

33. alapvető fontosságúnak ítéli az Európai Unió és az Európa Tanács közötti szoros kapcsolat kiépítését, és rámutat az ilyen jellegű kapcsolat előtt jelenleg álló nehézségekre: arra, hogy az együttműködés technikai természetű, nem pedig politikai szinten szervezett, nincsen a Bizottság és az Európa Tanács szervei közötti kommunikáció, hiányzik az átfedések és a tevékenységi területek pontosítása; felhívja az osztrák és a finn elnökséget annak garantálására, hogy a most kidolgozás alatt álló egyetértési nyilatkozat e nehézségek megoldását szolgálja; rámutat arra, hogy az Európai Unió és az Európa Tanács közötti kapcsolat rendkívül fontos „találkozási pont”, amely nyitva áll az emberi jogok kultúrájával rokonszenvező harmadik országok előtt is, és amely hozzájárul a szomszédsági politikák és más, partnerségen alapuló különleges kapcsolatok sikeréhez;

Az EU harmadik országokkal folytatott politikai és emberi jogi párbeszédekének és konzultációinak, illetve általános politikai párbeszédekének vizsgálata

34. üdvözlöi, hogy az éves jelentés kiegyensúlyozottan értékeli az EU emberi jogok területén folytatott párbeszédek hatékonyságát; tudomásul veszi a 2004. évi párbeszédek értékelését, és hogy a Tanács megtette az emberi jogokról folytatott párbeszédekről és konzultációkról szóló, áttekintő dokumentum elkészítésére irányuló első lépéseket; várja, hogy elfogadás után e dokumentumot maga is tanulmányozhassa; kéri különösen a Tanácsot, hogy vonja be az Európai Parlamentet ebbe a munkába és a párbeszédek értékelési folyamatiba; ebben a tekintetben tájékoztatja a Tanácsot, hogy saját kezdeményezésű jelentést készít majd a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédek és konzultációk értékeléséről;

35. rámutat annak szükségességére, hogy az Unió és minden egyes állam koherensen és a Szerződésben és a közösségi vívmányokban meghatározott kötelezettségekkel összhangban cselekedjen az emberi jogokat érintő kérdésekben az olyan következtetlenségek elkerülése érdekében, amelyek csorbítják az EU erkölcsi tekintélyét a nemzetközi rendszerben;

36. tudomásul veszi a Tanács Kínával folytatott emberi jogi párbeszédről szóló éves jelentésének értékelését, amely továbbra is az emberi jogok megsértésének hosszú listáját tartalmazza, beleértve különösen a kisebbségeket érintő politikai bebörtönzéseket, az állítólagos kínzásokat, a kényszermunka széleskörű használatát, a halálbüntetés gyakori alkalmazását, valamint a vallásszabadság és a szólásszabadság módszeres elnyomását (beleértve a tibeti lakossággal való bánásmód összefüggésében) és a média, ideértve az internet

2006. május 18., csütörtök

szabadságának elnyomását; sajnálja, hogy nem történt jelentős előrelépés a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya ratifikálása és végrehajtása, valamint az 1989. évi Tienanmen téri eseményekkel kapcsolatban bebörtönzöttek szabadon bocsátása tekintetében; a párbeszédet olyan értékes eszköznek és az EU és Kína közötti átfogó stratégiai párbeszéd fontos elemének tekinti, amelyben az emberi jogokat prioritásként kell kezelni; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassa erőfeszítéseit még akkor is, ha azok majd csak középtávon lesznek gyümölcsözők; kéri Kínát és a Tanácsot, hogy fontolja meg a párbeszéd javítását azon egyszerű, gyakorlati döntés révén, hogy bevezetik a konferenciatolmácsolást; reméli, hogy az olyan újítások mint a magas szintű politikai párbeszéd és a jogalkotási szemináriumok közvetlen egymás után tartása erősebb szinergiákhoz vezetnek; hangsúlyozza, hogy az egyre pozitívabb kereskedelmi kapcsolatot az emberi jogi reformokhoz kell kötni; kéri a Tanácsot, hogy hívja meg az Európai Parlament képviselőit, mint ahogy meghívta a kínai képviselőket is;

37. elítéli az iráni elnök felhívását, mely szerint Izraelt le kell törölni a térképről; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Iránnal folytatott emberi jogi párbeszéd – nemzetközi politikai kérdésekben támadt viták és Irán el nem kötelezettsége miatt – 2004 júniusa óta megszakadt; felhívja mindkét oldalt – a Tanácsot és Iránt –, hogy folytassák a párbeszédet, és jelöljenek meg olyan viszonyítási pontokat, amelyek valódi javulást céloznak meg e téren; üdvözlí a Tanács 2005. december 12-i következtetéseiben e téren megfogalmazott, egyértelmű beadványát; felhívja a Tanácsot, hogy egyedi esetekben folytassa az Iránnal szemben fogantatott diplomáciai lépéseket, és e tekintetben üdvözlí az osztrák elnökség kötelezettségvállalását; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Mahmouh Ahmadinejad elnök hivatali idejének első hat hónapja alatt kedvezőtlen megítélés alakult ki Iránról az emberi jogokkal kapcsolatban, és felhívja a Bizottságot, hogy az európai emberi jogi kezdeményezés keretében tegyen meg minden szükséges intézkedést az iráni civil társadalommal folytatott kapcsolatok és együttműködés fokozására, valamint a demokrácia és az emberi jogok támogatására;

38. aggodalmát fejezi ki az iraki súlyos emberi jogi visszaélések miatt, beleértve az iraki börtönöket; mindamellet üdvözlí az új iraki kormány támogatását az EU részéről; fokozott EU-s elkötelezettségre hív fel az iraki stabilitás megteremtésében és – amennyiben a biztonsági kérdések megfelelően kezelhetők – a bizottsági delegáció irodájának teljes mértékben működőképessé tétele érdekében; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot az Irak Emberi Jogi Minisztériuma által a magas szintű normák betartására tett erőfeszítések támogatására;

39. üdvözlí az EU Oroszországgal emberi jogi témában folytatott konzultációit; támogatja a Tanács szándékát, hogy e konzultációkat őszinte és valódi EU-Oroszország emberi jogi párbeszédé emelje, és felhív az Európai Parlament bevonására ebbe a folyamatba; felhívja a Tanácsot, hogy más emberi jogi témákban folytatott párbeszéd példájára továbbra is sürgesse Oroszország beleegyezését az európai és orosz nem kormányzati szervezetek konzultációkba való bevonásába; üdvözlí, hogy a Tanács a konzultációkról szóló tájékoztatást kért a nem kormányzati szervezetektől, azonban sajnálja, hogy az Európai Parlamenttel nem folyik rendszeres konzultáció; kéri a Tanácsot, hogy gyakoroljon nyomást Oroszországra annak érdekében, hogy egyezzen bele abba, hogy e párbeszédre ne csupán az EU-ban tartott csúcstalálkozókon, hanem váltakozva, Oroszországban is sor kerüljön; aggodalommal tölti el, hogy az új orosz nem kormányzati szervezetekről szóló jogszabályok meggátolják az emberi jogi szervezetek munkájának megfelelő elvégzését vagy akár működésüket is ellehetetlenítik, amikor kockán forog az emberi jogok tiszteletben tartása; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy e kérdést rendszeresen vesse fel Oroszország felé, csakúgy mint nemzetközi fórumokon, különös tekintettel az Európa Tanácsra, amelynek miniszteri tanácsa elnökségét Oroszország veszi át 2006 május 19-én; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vessék fel a csecsenföldi törvényen kívüli gyilkosságok, az eltűnések és kínzások ügyét, valamint az emberi jogok csecsenföldi megsértését vizsgáló és az arról nyíltan beszélő emberi jogi aktivisták elleni támadásokat;

40. üdvözlí a hatodik India-EU csúcstalálkozón elfogadott közös cselekvési tervet, amely magában foglalja az emberi jogi kérdésekről szóló vitákat, amelyek alapját az emberi jogok tiszteletben tartása érdekében, az egyenlőség és kölcsönös tisztelet szellemében folytatott munka irányában tanúsított kötelezettségvállalás nyújtja; reméli, hogy e viták kitérnek a kisebbségi jogokra is; reméli, hogy e keretben mindkét fél megvitathatja a dalitok problematikus társadalmi helyzetét; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy alakítson ki hasonló párbeszédet más országokkal, ahol szintén létezik a kasztrendszer; üdvözlí, hogy a Bizottság és a Tanács az EU-India civil társadalmi kerekasztal keretében rendszeresen konzultál az indiai nem kormányzati szervezetekkel; ajánlja, hogy a régióbeli megbeszélések térjenek ki a kasmíri emberi jogi helyzetre is;

2006. május 18., csütörtök

41. tudomásul veszi a Tanács Kolumbiáról szóló 2005. október 3-i következtetéseit; ajánlja, hogy a Tanács jövőbeli következtetési vonatkozásában a civil társadalommal és az ENSZ emberi jogi főbiztosával folytatott konzultációnak prioritást kell élveznie, és azoknak magukban kell foglalniuk a COHOM-ban folytatott vitát is; felhívja a Tanácsot, hogy vizsgálja tovább, milyen hatást gyakorol a kolumbiai „béke és igazság törvénye” az emberi jogi aktivistákra; tudomásul veszi, hogy a béke és igazság törvény minden illegális fegyveres csoportra érvényes Kolumbiában (nem csak a Kolumbiai Egyesült Önvédelmi Erőkre (AUC), hanem a Kolumbiai Forradalmi Fegyveres Erőkre (FARC) és a Nemzeti Felszabadítási Hadsereg (ELN) is);

42. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal folytatott valamennyi politikai párbeszédben következetesen adjanak hangot annak, hogy e harmadik országok állandó meghívást tartsanak fenn minden különleges mechanizmus, különmegbízott és az ENSZ valamennyi különleges képviselője számára, és mind rendkívüli jelentéseket nyújtsanak be az ENSZ szerveinek;

43. tudomásul veszi a „fontos foglyokról/őrizetésekről” szóló hivatalos EU listát mint politikai eszközt egy bizonyos országot érintő politikájában, ahogyan az a Tanács éves jelentésében említésre került; bátorítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy mindenegyes olyan harmadik országgal szemben, ahol az emberi jogok helyzete aggodalomra adhat okot, hozzanak létre egy ilyen hivatalos EU listát, és erről valamennyi politikai párbeszédben tegyenek említést; kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet valamennyi ilyen már létező listáról;

44. felhívja továbbá a Tanácsot, hogy fontolja meg bizonyos tagállamok kormányai és egyes nemzetközi nem kormányzati szervezetek által alkalmazott megközelítés átvételét, amely szerint – tekintettel az éves jelentésekben megfogalmazott emberi jogi visszaélésekre – listát készítenek a „különös aggodalomra okot adó országokról”; javasolja, hogy ezeket az országokat konkrét és átlátható kritériumok alapján emeljék ki az EU emberi jogi iránymutatásai és az ezen országok által aláírt szerződések és felvállalt kötelezettségvállalások egyes témakörei alapján, és hogy a Parlament által kiválasztott országok tekintetében kerüljön elfogadásra sürgősségi állásfoglalás annak érdekében, hogy az így azonosított országokkal kapcsolatban az uniós politikák végrehajtása során jobban felhívják a figyelmet az emberi jogokra, beleértve a visszaélések fennmaradása esetén alkalmazott, a segélyekre vonatkozó vagy kereskedelmi szankciókat; úgy véli, hogy az olyan kritériumok, mint az igazságszolgáltatás vagy a média függetlensége és a civil társadalmi szervezetek státusza alapvető fontosságúak az emberi jogok állapotának értékelése szempontjából;

45. üdvözlöi, hogy a Tanács fenntartotta a Burmáról/Mianmarról szóló 2005. évi közös álláspontját; tudomásul veszi különösen a 2005. szeptemberében közzétett Haval/Tutu jelentést, amely felszólított arra, hogy az Állami Béke- és Fejlesztési Tanács intézkedéseit tekintésük olyan fellépésnek, amely kockázatot jelent a nemzetközi biztonságra, továbbá hogy a rezsim ügyét emiatt utalják az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa elé; elismeri az EU tagállamai által az ENSZ Biztonsági Tanácsának nyújtott támogatást a folyamatos jogsértésekről szóló összefoglalókban; aggodalommal jegyzi meg, hogy Daw Aung San Suu Kyit továbbra is házi őrizetben tartják, és az ENSZ külön előadója, akinek megbízatása ez év végén lejár, 2003 óta nem léphetett be az országba; ösztönzi az EU-t, hogy vállaljon még inkább kezdeményező szerepet ebben az országban (különös tekintettel az Európai Parlament Burmáról/Mianmarról szóló, 2005. november 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾);

46. üdvözlöi, hogy a Tanács és a Bizottság az európai szomszédsági politika keretében felvázolt nemzeti cselekvési tervekbe határozott teljesítménymutatók meghatározásával belefoglalta az emberi jogokkal, a demokráciával, a jogállamisággal és a felelősségteljes kormányzással kapcsolatos megfontolásokat is; elfogadja, hogy a cselekvési tervek erőssége az, hogy kötelező érvényű felelősségvállalást jelentenek, de egyben ez adja gyengeségüket is, mivel a partnerországgal egyezkedni kell; ezért sürgeti a Tanácsot, hogy kérje számon ezektől az országoktól a kötelezettségvállalásaikat, és vegyen fontolóra intézkedéseket arra az esetre, ha nem teljesítik őket a közösen elfogadott időkereten belül; kiemelten felhívja a figyelmet az emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségvállalások gyengeségeire Marokkó és a Nyugat-Szahara, Tunézia, Szíria, Izrael és a Palesztin Hatóság, Algéria és Egyiptom esetében (az utóbbi két ország esetében még folynak a tárgyalások a cselekvési tervekről), és már várja, hogy megvizsgálhassa az első hét cselekvési terv első évi végrehajtásáról és az európai szomszédsági politika 2006-ra kitűzött prioritásairól szóló jelentéseket; ebben a szellemben felhív olyan emberi jogi albizottságok létrehozására, amelyek többek között egyedi esetekkel foglalkoznak, hogy ennek révén is tovább javuljon az emberi jogi párbeszéd minden partnerországgal;

47. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a gyermekek jogait építse be valamennyi intézkedésébe, hogy ezzel hatékonyan lépjen fel a gyermekmunka ellen, a fő hangsúlyt pedig a gyermekek oktatására és képzésére – azaz az egyik millenniumi fejlesztési célra – helyezze;

(¹) Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0444.

2006. május 18., csütörtök

59. felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a költségvetési rendelet jelenlegi reformja ⁽¹⁾ és az ahhoz kapcsolódó végrehajtási szabályok kellően messzire mutatók legyenek, hogy ezáltal csökkenthető legyen a túlzott igazgatási teher és a finanszírozás lassúsága, ami jelenleg az EIDHR gyenge pontja, továbbá hogy a kisebb, helyi nem kormányzati szervezetek könnyebben hozzáférhessenek a finanszírozáshoz, kezelhessék azt, és ezáltal javíthassák az EIDHR hatását;

60. üdvözli a rasszizmus, az idegengyűlölet és a hátrányos megkülönböztetés ellen folytatott kampányról szóló értékelő jelentés következtetéseit, amelyek szerint az EIDHR keretében finanszírozott projektek a társadalom peremére és a kormányok tevékenységi körén kívülre szorult közösségeket célozzák meg és jelentős eredményeket hoznak;

61. elégedett azzal, hogy 2005-ben a Bizottság több mint 125 000 000 euro összegű kötelezettségvállalást tehetett, de aggodalommal tölti el annak lehetősége, hogy a projektek közül, amelyekre 2005-ben kötöttek szerződést, nem mindegyiket hajtják végre maradéktalanul;

62. tudomásul veszi, hogy 2005-ben az EIDHR-támogatások összességének több mint egyötödét a választási megfigyelő küldöttségek emésztették fel, és ilyen küldöttségeket 12 országba, köztük Afganisztánba, Etiópiába, Libanonba, Libériába, Venezuelába és a Palesztin Hatóság területére küldtek; elismeri az EU választási megfigyelő tevékenységeinek növekvő hatékonyságát, de úgy gondolja, hogy ezt nem szabad a világ országokban folytatott, legalapvetőbb emberi jogi projektekre irányuló költségvetési kötelezettségvállalásainak csökkentésével elérni;

63. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot az EU választási megfigyelő küldöttségeinek rendszeres ellenőrzésére és a választások utáni helyzet szoros nyomon követésére, valamint szükség esetén a politikai fellépésre;

64. tudomásul veszi, hogy a 2005-ben szerződött projektek teljes EIDHR-finanszírozásának jelentős része (50,9 %) nagy, tematikusan szervezett projekteknek jutott és csak egy kis rész (27,68 %) jutott a bizottsági küldöttségek által végrehajtott mikroprojekteknek; megismétli, hogy jelentősebb mértékben kellene finanszírozást juttatni a kisebb, kezdeményező jellegű projekteknek; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson kiemelt figyelmet azokra a nem kormányzati szervezetekre, amelyek ezekben az országokban kulcsfontosságú szerepet játszanak az emberi jogok támogatásában; döntő szempontnak tekinti, hogy a Bizottság e tekintetben tegyen javaslatot a költségvetési rendelet felülvizsgálatára, beleértve az ilyen nem kormányzati szervezetek finanszírozását is;

65. maradéktalanul támogatja az EU kormányközi szervezetek tekintetében tett hozzájárulását, mivel ezek a szervezetek alapvető segítséget nyújtanak a demokrácia és az emberi jogok előmozdításához, azonban úgy ítéli meg, hogy ez a hozzájárulás nem mehet a nem kormányzati szervezetek rovására, hanem azokat hosszú távú stratégiai partnerségeken keresztül kellene megvalósítani;

66. üdvözli, hogy a Bizottság megváltoztatta a 2006-os évre szóló javaslatok benyújtására irányuló eljárását, és az új, „konceptió feljegyzéseken” alapuló felhívásokra benyújtott projektjavaslatok legfőbb elbírálási szempontja a jobb minőségi értékelés lesz;

67. kéri a Bizottságot, hogy a megfelelő vizsgálat biztosítása érdekében a külső és belső értékelők által készített valamennyi hatásvizsgálati jelentést tegye elérhetővé a Parlament számára; kéri a Bizottságot, hogy az emberi jogi hatásvizsgálatokat mind előzetesen, mind utólag tegye valamennyi európai uniós projekt-szakasz-irányítás szerves és teljesen integrált részévé ezzel gyakorolva hatást mind a jövőbeli politika- és programalkotásra, mind a már folyamatban lévő programok értékelésére;

A segítségnyújtási programokról általában

68. szükségesnek tartja az Európai Fejlesztési Alapban (EFA) finanszírozott tevékenységekben az emberi jogok tiszteletben tartásához, a demokratikus alapelvekhez, a jogállamisághoz és (az AKCS-EU Partnerségi Megállapodásban meghatározott) felelősségteljes kormányzáshoz kapcsolódó témák lényegi érvényesítését; kéri a Bizottságot, hogy az EU ezen a területen folytatott tevékenységeinek jobb láthatósága érdekében készítsen éves áttekintést az EFA valamennyi kapcsolódó költségéről valamennyi földrajzi, regionális és tematikus programon keresztül;

69. kéri a Bizottságot, hogy politikai programozása során a fejlesztési célokat, mutatókat és terveket elfogadott, univerzális és nemzetközi emberi jogi eszközökre alapozza, és a politikák megfogalmazásától kezdve a programok végrehajtásán és felügyeletén keresztül azok értékeléséig maradéktalanul vonja be az emberi jogi szervezeteket;

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 2002.9.16., 1. o.).

2006. május 18., csütörtök

70. kéri az EU humanitárius segítségnyújtásával kapcsolatban az emberi jogokról szóló, 2005. júniusi szeminárium utókövetését, ideértve a tömeggyilkosságok és az emberiség ellen elkövetett bűncselekmények feltárására irányuló igazságügyi témákra szánt EU-forrásokat is;

Az emberi jogi és demokráciázáradék érvényesítésének megvitatása

71. emlékeztet az EU az emberi jogi záradékok valamennyi megállapodásban történő érvényesítésére irányuló jövőbeni politikájáról szóló 2006. február 14-i említett jelentésére, ideértve hatékony emberi jogi ellenőrző mechanizmus létrehozását is, valamint az Európai Parlament fokozott részvételét az e záradékokkal kapcsolatos értékelési és konzultációs folyamatban; várja, hogy az osztrák elnökség a Bizottsággal karöltve választ adjon a Parlament javaslataira;

72. tudomásul veszi, hogy az EU harmadik országokkal kötött negyedik generációs megállapodásai értelem szerűen magukban foglalják a politikai párbeszédet mint az emberi jogokhoz és a demokráciához kapcsolódó kérdéseket is tartalmazó megállapodások alapvető elemét; kiemeli az ilyen politikai párbeszédekben a legújabb helyzetek előzetes ellenőrzésének megerősítésére irányuló elhatározását;

73. egyetért a 2005-ös jelentés álláspontjával, amely szerint az emberi jogi záradék emberi jogi és demokráciával kapcsolatos kérdésekben pozitív elkötelezettséget jelent harmadik országokkal szemben; hangsúlyozza azonban, hogy ez – a záradék megszegése esetén – nem zárhatja ki az együttműködés átmeneti felfüggesztését; megismétli felhívását, hogy az emberi jogi záradék megszegése esetében egyre szigorodó intézkedéseket és egyértelmű szankciórendszert alkalmazzanak a harmadik országokkal szemben, és felhívja a Tanácsot, hogy fontolja meg a minősített többségi szavazás kiterjesztését a korlátozásokra irányuló intézkedésekről szóló határozatok esetében egy megfelelő jövőbeni időpontban; megismétli a záradék felülvizelési és konzultációs mechanizmusának javítására irányuló követelését; felhívja továbbá a Bizottságot és a Tanácsot, hogy készítsen éves jelentést az emberi jogi záradékok – beleértve az AKCS-EU Partnerségi Megállapodás záradékainak – megsértésének eseteiről az Európai Parlament emberi jogi albizottsága részére;

74. megismétli, hogy támogatja a 2005. május 13-i andizsáni eseményeket követően Üzbegisztán ellen bevezetésre kerülő szankciókról szóló 2005. október 3-i tanácsi határozatot, mivel Andizsánban a kormány biztonsági erői számos civil lelőttek, és később az igazság elkendőzése érdekében sokakat letartóztattak és ügyüket olyan eljárásban tárgyalták, ami nem felel meg a tisztességes tárgyalásra vonatkozó nemzetközi normáknak; úgy ítéli meg, hogy ez jó példája az EU-val kötött partnerségi és együttműködési szerződésben vállalt emberi jogi és demokratikus kötelezettségeket megszegő kormányok elleni következetes uniós intézkedéseknek; sajnálja, hogy Üzbegisztán esetében a szankciók csak hat hónap elteltével léptek életbe; reméli azonban, hogy ez az eset valamennyi megállapodás emberi jogi záradékának megerősítését vonja maga után;

75. megismétli 2005. december 15-i állásfoglalását⁽¹⁾ az emberi jogok tunéziai helyzetéről és a Tunéziában tartott, az információs társadalomról szóló világ-csúcstalálkozó értékeléséről;

76. emlékeztet 2005. október 27-i, az emberi jogok nyugat-szaharai helyzetéről szóló állásfoglalására⁽²⁾; üdvözli azt a tényt, hogy a marokkói hatóságok szabadon engedték a saharai politikai foglyokat, ugyanakkor elítéli az ezt követő, a saharai lakosság kárára elkövetett emberi jogi jogsértéseket; kéri a saharai lakosság védelmét és alapvető jogait, így például a véleménynyilvánítás, a mozgás és tüntetés szabadságához való jogait tiszteletben tartását; ismételten kéri, hogy találjanak olyan igazságos és tartós megoldást a nyugat-szaharai konfliktusra, amely a Szahara lakosságának önmeghatározási jogán alapul, összhangban a Biztonsági Tanács vonatkozó állásfoglalásaival, különösen az 1495(2003) számú állásfoglalással;

77. üdvözli az EU közös kül- és biztonságpolitikája keretében folyó megszorító intézkedések végrehajtására és értékelésére irányuló iránymutatások ellenőrzését és felülvizsgálatát⁽³⁾;

78. üdvözli az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlésének az emberi jogokról szóló nyílt és átlátható viták számára fórumot biztosító szerepét, és arra ösztönzi, hogy munkáját folytatva járuljon hozzá az AKCS-EU Partnerségi Megállapodás 8. cikkében említett politikai párbeszédhez;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0525.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0414.

⁽³⁾ A Tanács először 2003 decemberében fogadta el az iránymutatásokat, amelyek általános megszüvegezése és közös meghatározásai szankciók végrehajtására irányuló jogi eszközök esetében is alkalmazhatók. A felülvizsgálatra 2005 decemberében került sor.

2006. május 18., csütörtök

79. sajnálja, hogy az AKCS-EU Partnerségi Megállapodás 96. cikkében szereplő emberi jogi záradékot túl ritkán alkalmazzák az emberi jogok AKCS-országokban történő, kirívó megsértése esetén, és sürgeti a politikai párbeszéd fokozását az AKCS-EU Partnerségi Megállapodás szellemében;

80. kiemelkedő példaként üdvözli a 2005 júniusában Etiópiában tapasztalt erőszakos elnyomás kapcsán a diplomáciai lépések és nyilatkozatok tekintetében tett uniós fellépéseket; aggodalommal tölti el, hogy amikor 2005 novemberében az emberi jogokat hasonlóan megsértették, az EU nem hozott megfelelő intézkedéseket; figyelembe véve a jelenleg börtönbe zárt ellenzéki vezetők és emberi jogi aktivisták nagy számát, akikre halálbüntetés vár, úgy ítéli meg, hogy az etióp kormány nem teljesíti az AKCS-EU Partnerségi Megállapodás 8. cikke értelmében fennálló kötelezettségeit, és felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy válaszoljon az Európai Parlament felhívására, amelyben a 2005. december 15-i említett állásfoglalásában kért módon az AKCS-EU Partnerségi Megállapodás 96. cikkével összhangban koordinált fellépésre szólít fel;

81. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Eritreát nem említi meg a Tanács emberi jogokról szóló 2005-ös éves jelentése, annak ellenére, hogy ebben az országban súlyosan megsértik az emberi jogokat, többek között önkényes letartóztatásokkal és a letartóztatottak ezreinek megkínzásával; sajnálja, hogy az eritreai emberi jogi helyzetről szóló 2004. november 18-i állásfoglalás ⁽¹⁾ ellenére – amelyben a Parlament elítéli az eritreai emberi jogi helyzetet, és felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az AKCS-EU Partnerségi Megállapodás 96. cikkével összhangban kezdeményezzen konzultációs eljárást – a Tanács és a Bizottság kevés intézkedést tett az ügyben; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az AKCS-EU Megállapodás 96. cikke szerint kezdeményezzen konzultációs eljárást az eritreai emberi jogi helyzettel kapcsolatban;

Az EU emberi jogi iránymutatásainak végrehajtása

82. tudomásul veszi, hogy a brit elnökség elvégezte a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról szóló uniós iránymutatások első kétéves felülvizsgálatát; különösen üdvözli, hogy az EU 2005 júliusában elfogadott, emberi jogokról szóló ismertető füzetét külön fejezetben tárgyalják a gyermekek jogait, és adott esetben a jelentéstételre vonatkozó kötelezettséget a fenti iránymutatások alapján; megjegyzi, hogy az érdekelt felekkel és a nem kormányzati szervezetekkel az ajánlások kidolgozása és felülvizsgálata során folytatott konzultáció példaértékű volt; sajnálja azonban, hogy az Európai Parlamentet nem vonták be ezen iránymutatások értékelésének folyamatába, hogy elszalasztották a széleskörű felülvizsgálatra is lehetőséget nyújtó alkalmat, és a végül elkészült dokumentum mind hatókörét, mind céljait tekintve csalódást okozott; ezért felkéri a Tanácsot, hogy rendszeresen vonja be az Európai Parlamentet ezen iránymutatások kétéves felülvizsgálatába, hogy megismerje a Parlament álláspontját és ajánlásait ezen a területen;

83. üdvözli az osztrák elnökség kötelezettségvállalását, amely szerint az EU valamennyi nemzetközi partnerével szemben folytatja a diplomáciai lépések gyakorlatát a kínzások tiltására irányuló nemzetközi egyezmények ratifikálásának tekintetében; kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fontoljon meg a kínzásról szóló iránymutatások végrehajtására irányuló új és innovatív módszereket; hangsúlyozza, hogy bár azokat az iránymutatásokat még 2001-ben fogadták el, a legkevésbé végrehajtottak közé tartoznak; tekintettel a kínzás és a rossz bánásmód teljes tiltására leselkedő jelenlegi fenyegetésekre a terrorizmus elleni nemzetközi harc összefüggésében; felhívja a Tanácsot, hogy a jövőben vonja be az Európai Parlamentet ezen iránymutatások értékelési folyamatába; ezzel kapcsolatban tájékoztatja a Tanácsot, hogy emberi jogi albizottsága tanulmány elkészítését kérte az EU kínzásokat érintő iránymutatásai végrehajtásának optimalizálása és az ezek által az iránymutatások által biztosított eszközök javítása érdekében; javasolja az osztrák és a finn elnökségnek, hogy tegyenek a kínzásra vonatkozó diplomáciai lépéseket valamennyi országgal szemben, amely aláírta ugyan a vonatkozó egyezményeket, de azokat vélhetően meg is szegi; hangsúlyozza, hogy az illetékes, kínzással foglalkozó ENSZ bizottságban tanúsított rendszeres elnökségi vagy tanácsi jelenlét jelentős érdemi hozzájárulást jelenthet annak stratégiai elemzéséhez, mikor és mely országok ellen kell diplomáciai lépéseket fogantatni; kéri a Tanácsot, hogy gondolja át, nem lenne-e erélyesebb és meggyőzőbb az Európai Unió harmadik országokkal szembeni fellépése, ha valamennyi tagállam aláírná és ratifikálná az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezményének fakultatív jegyzőkönyvét ⁽²⁾; aggodalmát fejezi ki a kínzások állítólagos, harmadik országokba való át- és kihelyezése miatt, és felhívja az EU-t, hogy a kínzás elleni harcot tekintve emberi jogi politikája egyik prioritásának, különös tekintettel az EU-iránymutatások és minden más EU-eszköz, így az EIDHR fokozott végrehajtására;

⁽¹⁾ HL C 201. E, 2005.8.18., 123. o.

⁽²⁾ 2006. január 23-án az aláírások és a ratifikáció helyzete az EU 25 tagállamában az alábbi: aláírta és ratifikálta (csak 5 tagállam): Dánia, Málta, Lengyelország, Svédország és az Egyesült Királyság (és a tagjelölt Horvátország); aláírta (11 tagállam): Ausztria, Belgium, Ciprus, Cseh Köztársaság, Észtország, Finnország, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia és Spanyolország (illetve a tagjelölt Románia és Törökország); sem aláírás, sem ratifikáció (9 tagállam): Németország, Görögország, Magyarország, Írország, Lettország, Litvánia, Portugália, Szlovákia és Szlovénia (illetve a tagjelölt Bulgária).

2006. május 18., csütörtök

84. hangsúlyozza, hogy az EU emberi jogi aktivistákról szóló iránymutatásai maradéktalan végrehajtásának a lehető legnagyobb fontosságot kell biztosítani; felhívja a Tanácsot, hogy kezdeményezze az emberi jogi aktivisták védelmét; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szervezzenek az iránymutatások végrehajtásáról szóló képzéseket delegációik, nagykövetségeik és konzulátusaik személyzete körében; kéri a Bizottságot, hogy a képzések költségeinek fedezése érdekében fontolja meg alapok rendelkezésre bocsátását; üdvözlí az iránymutatások végrehajtásáról szóló kézikönyv kidolgozását az EU holland elnöksége részéről; sajnálja azonban, hogy a Parlament nem kapott pontos tájékoztatást a könyv tartalmáról; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy politikai párbeszédnek során átfogóan foglalkozzanak az emberi jogi aktivisták helyzetével; felhívja a Bizottságot, hogy delegációi, az érintett helyi nem kormányzati szervezetek bevonásával szervezzenek az iránymutatásokról szóló tájékoztató szemináriumokat; ismételten felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet az iránymutatások helyszíni végrehajtásáról, és teljes mértékben vonja be az értékelési folyamatba;

85. támogatja az emberi jogok valamennyi uniós tevékenységben való érvényesítésére irányuló tanácsi erőfeszítéseket, különösen bizonyos uniós emberi jogi iránymutatások rendszeres felülvizsgálatán és végrehajtásán keresztül;

Az emberi jogok általános érvényesítése

86. üdvözlí a Tanács és a Bizottság erőfeszítéseit, amelyeket az EU emberi jogi politikája és nemzetközi politikái közötti összhang erősítése érdekében tesznek; úgy ítéli meg, hogy a hiteles uniós emberi jogi politika kialakítása érdekében elengedhetetlen e kapcsolatok megerősítése;

87. hangsúlyozza Michael Matthiessen az EU közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének emberi jogi személyes képviselőjévé való kinevezésének fontosságát, mivel ez jelentős lépést jelent az emberi jogok általános érvényesítése felé; üdvözlí a tisztviselő tevékenységeit és személyes elkötelezettségét;

88. üdvözlí, hogy a KKBP/EBVP pillér értelmében a polgári és rendőri műveletekkel, valamint az EU hadműveleteivel foglalkozó munkacsoportok immár a műveletek emberi jogi vetületét is figyelembe veszik, és a terepen állomásozó uniós missziók személyzetének adott utasítások már az ilyen irányú megfontolásokat – beleértve a nők elleni erőszak elítélését – is tartalmazzák; üdvözlí a 2005. május 23-án a Tanács által elfogadott EBVP-műveletekre vonatkozó általános viselkedési normákat, amelyek átfogó utasításokat tartalmaznak az EBVP-missziókban résztvevő teljes személyzet számára; felhívja azonban a figyelmet arra, hogy vitathatatlanul szükség van e normák aprólékos és következetes végrehajtására az egyre növekvő számú külföldi uniós had- és polgári műveletben; úgy ítéli meg, hogy így fellépve az EU elkerülheti az ENSZ békefenntartó missziói során felmerült visszaéléseket; kéri a Bizottságot, hogy fontolja meg jelentősebb alapok rendelkezésre bocsátását a személyzet ezen irányelvekkel kapcsolatos képzésére;

89. üdvözlí a nemzetközi humanitárius jognak való megfelelést előmozdító európai uniós iránymutatások 2005. decemberi elfogadását; sürgeti a Tanácsot, hogy ezeket valamennyi vonatkozó beadványában, nyilatkozatában és politikai fellépésében alkalmazza;

90. felhívja az Európai Befektetési Bankot (EBB), amely a kölcsönök nyújtása révén az EU fejlesztési politikáinak egyik végrehajtó ügynöksége és a világ legnagyobb köztulajdonban álló hitelintézménye, hogy valamennyi projektértékelésébe maradéktalanul foglalja bele az emberi jogi megfontolásokat is, és biztosítson elegendő belső kapacitást az emberi jogok érvényesítésére saját műveleteiben; kéri különösen egyértelmű, nemzetközi normákon alapuló védintézkedési eljárások bevezetését projektjei emberi jogokkal kapcsolatos hatásainak értékelésére és mérséklésére; kéri az EU jogszabályai által nem szabályozott kérdésekben olyan védintézkedési politikák kidolgozását, amelyek – minimum – egyenlők az Equator-elvekben meghatározottakkal; felhívja az EBB-t, hogy a kérdésben konzultáljon a Parlamenttel;

91. üdvözlí, hogy a Bizottság rendszeresen megvizsgálja, hogy mely országokkal kellene bővíteni a GSP+ listát (általános preferenciarendszer), az ezen szereplő országok ugyanis az EU-ba importált termékekre a legkedvezményesebb vámot fizetik; kéri azonban a Bizottságot, hogy értékelése céljából mind a nemzetközi kötelezettségek hatálybalépésekor, mind azok gyakorlati végrehajtásakor végezzen ellenőrzéseket;

92. felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazzon objektív kritériumokat, amikor GSP+ előnyöket biztosít olyan országoknak, amelyek súlyos hiányosságokat mutatnak az alapvető munkaügyi normákkal kapcsolatos nyolc ILO-egyezmény végrehajtásával kapcsolatban, különös tekintettel a Venezuela, Moldova, Srí Lanka, Mongólia, El Salvador, Guatemala és Kolumbia által a Bizottság 2005. decemberi határozata előtt tett kötelezettségvállalások végrehajtásának ellenőrzésére; általánosságban felhívja a Bizottságot az egyezmények végrehajtásának rendszeres felülvizsgálatára, és amennyiben szükséges, a rendeletben kilátásba helyezett védintézkedések alkalmazására;

2006. május 18., csütörtök

93. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák a kereskedelmi megállapodások összeegyeztethetőségét a hatályos emberi jogi ENSZ-szerződésekkel a Parlament 2006. február 14-i említett állásfoglalásával összhangban, hogy a kereskedelmi tárgyalásokat megelőzően végezzenek független, kifejezetten az emberi jogi hatásokat felmérő fenntarthatósági vizsgálatokat, és hogy kövessék nyomon, vizsgálják felül és közbövítsék a már meglévő és a javasolt kereskedelmi szabályok minden negatív hatását az emberi jogok, valamint társadalmi és környezetvédelmi kérdések tekintetében;

94. rámutat arra, hogy az országok valamennyi egyedi emberi jogi értékelésének tartalmaznia kellene az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 23. cikkében, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 22. cikkében és a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 8. cikkében foglalt munkavállalók alapvető jogainak elemzését;

95. felkéri a Bizottságot, hogy valamennyi országstratégiai dokumentumba, regionális stratégiai dokumentumba, nemzeti indikatív programba, regionális indikatív programba és cselekvési tervbe foglalja bele az emberi jogok rendszeres nyomon követését; kéri a Bizottságot, hogy az ilyen dokumentumokat rendszeresen frissítse, hogy azok mindig az emberi jogok vonatkozásában a legújabb helyzetet tükrözzék, és a frissítések kapcsán szervezzen megfelelő találkozókat a nem kormányzati szervezetekkel;

96. kéri a Bizottságot, hogy 2001 májusától készítsen jelentést az Európai Unió az emberi jogok és a demokrácia harmadik országokban történő előmozdításában betöltött szerepéről szóló bizottsági közleményben szereplő javaslatának végrehajtásáról, amelyeket később alaposan felül kell vizsgálni;

97. kéri a Bizottságot, hogy a vállalatok társadalmi felelősségről szóló 2006. március 23-i közleménye (COM(2006)0136) végrehajtásakor dolgozzon ki az EU valamennyi emberi jogi iránymutatása nemzeteken átnyúló vállalatok általi alkalmazásának előmozdítására irányuló stratégiát;

98. megismétli, hogy az EU belső politikáinak nem pusztán összhangban kell állniuk, hanem példaértékűen kell megfelelniük a nemzetközi emberi jogi jogszabályoknak; e tekintetben aggodalmát fejezi ki, hogy a jelenlegi bevándorlás-kezelési intézkedések a gyakorlatban nem mindig biztosítják a menekültek védelemhez való hozzáférést; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a bevándorlás kezelése nem lesz a harmadik országokkal való fejlesztési együttműködések feltétele, és a kísérleti regionális védelmi programok továbbra is védelemorientáltak maradnak, azok finanszírozása hosszútávra biztosított lesz, az EU humanitárius és fejlesztési politikáival teljes mértékben koordináltak maradnak és alapjukat a nemzetközi szolidaritás nyújtja;

99. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem elleni harcban az emberkereskedelem áldozatai viszonylatában emberi jogi megközelítést kell alkalmazni, és hogy e tekintetben üdvözlí a Tanács által kiadott, az emberkereskedelem elleni küzdelemről és annak megelőzéséről szóló és európai uniós tervnek⁽¹⁾ az áldozatok védelmére összpontosító megközelítését, és sürget minden tagállamot, hogy ratifikálja az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményét;

100. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a politikai intézkedések és a politikai párbeszéd koherenciájának javítása céljából valamennyi emberi jogi konzultáció tekintetében határozzon meg viszonyítási pontokat;

Az Európai Parlament közbenjárásának eredményessége az emberi jogok terén

101. üdvözlí a Parlamentnek az emberi jogok területén betöltött egyre komolyabb szerepét, és azt, hogy más intézmények tevékenységeinek ellenőrzése, és különösen a Szaharov-díj révén felügyeli szerte a világban az emberi jogi helyzet javítására tett kötelezettségvállalások biztosítását;

102. üdvözlí a Külügyi Bizottságon belüli emberi jogi albizottság első évének tevékenységeit, amelyek – a Parlament tevékenységei révén – az előző parlamenti ciklus idején még hiányzó, olyan emberi jogi tevékenységekre összpontosítottak, mint az elnökség, a Bizottság és az emberi jogi személyes képviselő, az ENSZ emberi jogi főbiztosa, az ENSZ különélőadói és az Európa Tanács emberi jogi biztosa által benyújtott rendszeres jelentések, a számos meghallgatás, eszmecsere és szakértői ismeretek és tanulmányok megvitatása, valamint a Külügyi Bizottság munkájának emberi jogokra vonatkozó tartalommal való megtöltése;

103. hangsúlyozza az emberi jogi megfontolások érvényesítésének szükségességét minden olyan parlamenti bizottság és küldöttség munkájában, amely az Európai Parlament külkapcsolataival foglalkozik; ebből a szempontból külön felhívja a figyelmet a Fejlesztési Bizottságban a rendszeres emberi jogi viták szervezése terén végzett munkára, és felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy kövesse ezek következtetéseit és a Parlamentben folytatott egyéb emberi jogi vitákat;

(¹) HL C 311., 2005.12.9., 1. o.

2006. május 18., csütörtök

104. rámutat arra ezzel kapcsolatban, hogy az Emberi Jogi Albizottság 2005-ben az EU emberi jogi eszközeinek, mint például az EU emberi jogi aktivistákról szóló iránymutatásainak végrehajtására összpontosította tevékenységét, és létrehozott egy koordinációs rendszert az Egyesült Nemzetek emberi jogi szerveinek képviselőivel; prioritásnak tekinti, hogy folytassa a szoros együttműködést az Egyesült Nemzetekkel és az Európa Tanács képviselőivel és szerveivel, hogy következetesebb és koordináltabb fellépést biztosítson az emberi jogok területén;

105. úgy ítéli meg, hogy a Parlament emberi jogi munkája több módon hatékonyabbá tehető, így például a Tanács és a Bizottság emberi jogi problémákat felvető országokkal szembeni tevékenységeinek következetesebb ellenőrzésével és időben elvégzett hatásvizsgálatával, és az állásfoglalásokba foglalt valamennyi emberi jogi nyilatkozat és azok végrehajtásának következetesebb nyomon követésével; javasolja, hogy az albizottság fontolja meg kis, informális munkacsoportok létrehozását az egyes iránymutatások és a Tanács e tekintetben végzett munkájának pontosabb követésére és javaslatok benyújtására;

106. kéri az albizottságot a 115. cikk értelmében elfogadott emberi jogi állásfoglalások következetes nyomon követésére és a Parlament minden tevékenysége – beleértve a többi bizottság és a delegációk tevékenységét – külső emberi jogi megfontolásainak aktív kezelésére irányuló erőfeszítések megerősítésére;

107. véleménye szerint az albizottság növelhetné a politikára és programozásra gyakorolt befolyását azáltal, hogy szigorúbban követi a Tanács, a Bizottság és különösen a COHOM munkaprogramjait, ha a COHOM tagjai rendszeresen meghívják, és kéri, hogy az Európai Parlament képviselőit rendszeresen hívják meg az eligazító-tájékoztató – például a nem kormányzati szervezetek által rendezett és a harmadik országokkal zajló emberi jogi párbeszédekről szóló – ülésekre; reméli, hogy ezek a meghívások a jövőben rendszeresek lesznek;

108. kéri a Parlament Elnökségét és az Elnökök Értekezletét, gondolják át milyen intézkedések hozhatók a képviselők számára nyújtott politikai támogatásának növelése érdekében, amikor a plenáris ülésen a 115. cikk értelmében benyújtott parlamenti sürgősségi állásfoglalásokról szavaznak, például a szavazás idejének megfelelő időpontra való áthelyezésével;

109. kéri, hogy az Emberi Jogi Albizottság vállaljon konstruktívabb szerepet a sürgősségi témák kiválasztására irányuló következetes és átlátható kritériumok kiválasztásában, annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament beavatkozásai megfelelő időben történjenek, és a lehető legnagyobb hatást ériék el; kéri, hogy az albizottság tagjai osszák meg az e területen szerzett szakismereteiket, és vállaljanak aktívabb és befolyásosabb szerepet a sürgősségi állásfoglalások kidolgozásában; javasolja, hogy e célból az albizottság képviselői hozzanak létre egy állandó munkacsoportot;

110. üdvözli a parlamenti delegációk harmadik országokba tett látogatásaira kidolgozott iránymutatásokat; kéri a Parlament Elnökségét és az Elnökök Értekezletét, fontolják meg, milyen intézkedések javíthatnák az iránymutatások ismertségét és következetes használatát; hangsúlyozza, hogy minden harmadik országba tett látogatásnak következetesen ki kell térnie az emberi jogok témájára, és hogy minden látogatás előtt és közben valamennyi résztvevőnek részletes eligazítást kell kapnia az emberi jogi helyzetről;

111. üdvözli az albizottságot, a Külügyi Bizottságot és a Parlament elnökének aktív fellépését az egyes személyek ellen világszerte elkövetett igazságtalanságok ügyében, ami különösen a Szaharov-díj odaítélésében testesül meg; az utolsó pont tekintetében megjegyzi, hogy a díjat nyilvánosan, megfelelő ünnepség keretében kell átadni személyesen a kitüntetetteknek;

112. üdvözli, hogy a Parlament foglalkozik az emberi jogok védelme és az ezzel párhuzamosan folytatott nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem összetett kérdésével; rámutat, hogy rendkívül fontos, hogy az EU megközelítése következetes legyen a különböző emberi jogi kérdésekben, amennyiben hiteles nemzetközi szereplő kíván lenni; utal a Parlament 2006. január 18-i határozatára⁽¹⁾ egy ideiglenes vizsgálóbizottság felállításáról, amelynek feladata azon állítások vizsgálata, melyek szerint a CIA, és esetleg EU tagállamok vagy csatlakozásra váró országok részt vettek őrizetes személyek rendkívüli kiadatásában, amelynek keretében ún. „láthatatlan helyekre” szállították őket kínzás céljából; várakozással tekint a jelentés és a vizsgálóbizottság következtetési elé;

(¹) Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0012.

2006. május 18., csütörtök

113. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a 2006 júniusában tartandó EU-USA konferenciára tekintettel és az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága szakértőinek jelentésével összhangban szólítsák fel az Egyesült Államok Kormányát, hogy azonnal zárja be guantánói fogolytáborát, és ragaszkodjanak ahhoz, hogy minden fogoly számára biztosított legyen a humanitárius jognak megfelelő bánásmód, és illetékes, független és pártatlan törvényszék előtt haladéktalanul tisztességes, nyilvános tárgyalásban részesüljenek;

114. várja az Európai Parlament emberi jogi téren végzett tevékenységei hatásának elemzését és értékelését tartalmazó hatásvizsgálat eredményeit;

115. tudomásul veszi a Parlament demokrácia előmozdítását célzó szerepének megerősítésére tett, jelenleg még tárgyalás alatt álló javaslatokat, amely szerep révén támogatná a legfontosabb bizottságok és delegációk munkáját, a szomszédos államokban és azokon túl a politikai fejlődés megfigyelője lenne és támogathatná az EU-ban a nemzeti parlamentek közötti információs hálózatot;

116. tudomásul veszi az Európai Demokrácia Alapítvány létrehozására irányuló, jelenleg még tárgyalás alatt álló javaslatokat, amely a demokratikus folyamat iránt elkötelezett más szervezetekkel – így az Európa Tanáccsal és az EBESZ-szel – közösen dolgozna és átgondolná egy, az EU rendelkezésére álló, a demokráciát és az emberi jogokat előmozdító egység kidolgozását;

Az emberi jogi munkára fordított erőforrások, beleértve a Tanács Főtitkárságát

117. kéri a Bizottságot, hogy minden egyes harmadik országbeli delegációban jelöljön ki legalább egy állandó személyt, aki az adott ország emberi jogi helyzetének figyelemmel kíséréseért és a nemzetközi emberi jogi normák előmozdításáért felelős, és feladata a civil társadalommal, mint például az emberi jogi aktivistákkal való kapcsolattartás; kéri, hogy az ezt az állást betöltő személy megfelelő szolgálati tapasztalattal rendelkezzen ahhoz, hogy ahol szükséges, azonosítani és kezelni tudja a problémákat, kéri, hogy a Bizottság küldöttségei ezzel kapcsolatban rendszeresen adjanak ki hivatalos felkéréseket a civil társadalom képviselőinek, hogy még inkább támogassák a harmadik országok emberi jogi aktivistáinak munkáját;

118. kéri a Bizottságot a Külkapcsolatok Főigazgatósága emberi jogi egységének megerősítésére a munkatársak létszámának növelésével, hogy minden emberi jogi kérdést le tudjon fedni, és be tudja tölteni további szerepét mint információs forrás; kéri továbbá, hogy minden területi egység egy munkatársának feladata bővüljön az emberi jogokkal;

119. kéri az Emberi Jogi Albizottság finanszírozásának növelését, hogy megkönnyítsék a helyszínen tett látogatások finanszírozását, és a bizottsági tagok látogatását a világnak azon a részein, amelyek emberi jogi szempontból fekete foltok, és ezáltal jobban rávilágíthassanak a nemzetközi emberi jogi jogszabályok megszegésére;

120. kéri a Tanácsot Főtitkársága emberi jogi egységének megerősítésére, és különösen új állások teremtésére emberi jogi háttérrel és nemzetközi humanitárius jogok és emberi jogok terén sajátos ismeretekkel rendelkező szakértők számára, akik támogatnák az emberi jogi személyes képviselő munkáját és tekintettel feladatainak növekedésére, lehetővé tennék hivatalában az ésszerű munkamegosztást;

121. üdvözli azt a döntést, hogy a Tanács által kinevezett minden különleges képviselő mellé egy főállású emberi jogi szakértőt kell kijelölni; felkéri ezeket a képviselőket, hogy módszeresen vonják be munkájukba az emberi jogi kérdéseket;

*
* *

122. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok, a csatlakozó és tagjelölt államok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ-nek, az Európa Tanácsnak, az EBESZ-nek, az állásfoglalásban említett országok kormányának és az EU-ban székelő főbb emberi jogi nem kormányzati szervezetek irodáinak.